

Mulighed for tidsfristforlængelse uanset parternes kendskab til corona

Parterne er opmærksomme på, at nærværende aftale indgås under den verserende coronapandemi.

Der er enighed om, at [entreprenøren] skal gøre, hvad man kan, for at undgå forsinkelser som følge af coronavirusen (COVID 19), men [bygherren] er samtidig også indforstået med, at det ikke kan udelukkes, at arbejdets fremdrift vil blive påvirket af virusen.

Det er derfor aftalt, at [entreprenøren] – uanset tidspunktet for indgåelsen af nærværende aftale – vil have ret til tidsfristforlængelse efter [AB 92 § 24, stk. 1, nr. 3/AB 18 § 39, stk. 1, litra c] ved dokumenterbare forsinkelser af arbejdets udførelse, der skyldes coronavirusen. Tilsvarende gælder for [bygherren] efter [AB 92 § 26, stk. 1, jf. § 24, stk. 1, nr. 3/AB 18 § 42, stk. 1, litra c]. Det er en betingelse, at det forsinkelsesudløsende forhold er opstået uden entreprenørens/bygherrens skyld, og at entreprenøren/bygherren ikke er herre over det.

Såvel [entreprenøren] som [bygherren] skal dog i overensstemmelse med [AB 92 § 24, stk. 2, og § 26, stk. 2/AB 18 § 39, stk. 2, og § 42, stk. 2] søge forsinkelsen undgået eller begrænset ved sådanne dispositioner, som med rimelighed kan kræves.

Parterne skal tillige efterleve bestemmelserne i [AB 92 § 24, stk. 3, og § 26, stk. 3 / AB 18 § 39, stk. 3 og 4, og § 42, stk. 3 og 4], herunder give hinanden meddelelse snarest muligt, hvis man anser sig berettiget til fristforlængelse.

I tilfælde af tidsfristforlængelse har entreprenøren ikke krav på forsinkelseserstatning. Tilsvarende kan ej heller [bygherren] gøre et forsinkelseskrav (dagbod/erstatning) gældende i anledning af forsinkelsen.

Parterne er enige om, at ovennævnte ikke afskærer parterne fra i øvrigt at påberåbe sig retten til tidsfristforlængelse og erstatning/dagbod efter bestemmelserne i [AB 92 §§ 24-27/AB 18 §§ 39-40 og §§ 42-43].